

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Sundhedsudvalget 2024-25
SUU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 884
Offentligt

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 10-04-2025
Enhed: Etik i sundhedsvæsenet
Sagsbeh: embe
Sagsnr.:2025 - 3191
Dok. nr.: 313400

Folketingets Sundhedsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 344 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 13. marts 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dina Raabjerg (KF).

Spørgsmål nr. 344:

”Vil ministeren svare på om det vurderes lovligt og i overensstemmelse med god lægefaglig praksis, hvis en læge gennemfører en behandling som ikke eksperimentel af en ikke-myndig person, hvis der foreligger viden om alvorlige bivirkninger, og der samtidig mangler viden om langtidsvirkningen af behandlingen?”

Svar:

Ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke, jf. sundhedsloven § 15. Det er sundhedslovens klare udgangspunkt, at en patient, som er fyldt 15 år, selv kan give informeret samtykke til behandling i sundhedsvæsenet. Forældremyndighedens indehaver skal tillige have information og inddrages i den mindreåriges stillingtagen, jf. sundhedsloven § 17. Såfremt sundhedspersonen efter en individuel vurdering skønner, at en patient, der er fyldt 15 år, ikke selv er i stand til at forstå konsekvenserne af sin stillingtagen, kan forældremyndighedens indehaver give informeret samtykke.

Samtykke til behandling skal gives til en konkret behandling og på baggrund af fyldestgørende information fra en sundhedsperson. En patient har således ret til at få information om sin helbredstilstand og om behandlingsmulighederne, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger. Informationen skal være mere omfattende, når behandlingen medfører nærliggende risiko for alvorlige komplikationer og bivirkninger, og en sundhedsperson skal altid give omfattende information om alvorlige og ofte forekommende komplikationer.

En autoriseret sundhedsperson skal desuden efter autorisationslovens § 17 udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin virksomhed. Sundhedspersonen skal således handle i overensstemmelse med den til enhver tid gældende almindelige anerkendte faglige standard på området. Indholdet af denne norm fastlægges bl.a. gennem praksis fra Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns, som også fremsætter kritik over for den pågældende sundhedsperson, hvis normen ikke overholdes.

Med udgangspunkt i autorisationslovens § 17 udarbejder Sundhedsstyrelsen også vejledninger og anbefalinger om udførelsen af sundhedsfaglige opgaver i sundhedsvæsenet – både på behandlings- og lægemiddelområdet. Sundhedsstyrelsens vejledninger opdateres, når det skønnes relevant, eksempelvis på grund af ny viden eller på baggrund af dialog med tilsyns- og klagemyndigheder, herunder Styrelsen for Patientsikkerhed og Styrelsen for Patientklager.

Lægemiddelstyrelsen overvåger lægemidlers sikkerhed i tæt samarbejde med Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) og lægemiddelmyndighederne i de andre EU/EØS-lande. Det sker bl.a. på baggrund af indberetninger om formodede bivirkninger, resultater af studier og periodiske sikkerhedsopdateringer. Indberetninger om formodede bivirkninger bliver undersøgt af lægemiddelmyndighederne, som løbende afvejer, om lægemidlets virkning står mål med bivirkningerne.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde